

det altid er beklageligt, at en Mand paa en højtstaaende Post fremkommer med Udtalelser, der er tvetydige, men ogsaa fordi dette Tilsagn understreger, hvor stærkt den højtærede Statsminister dybest inde føler Afhængigheden af det konservative Folkeparti.

I denne Forbindelse vil jeg gerne sige et Par Ord om Ministerens Svar til mig angaaende Forhandlingerne med Tyskland om Eksporten til og Transitten gennem Tyskland af danske Kreaturer, hvor Ministeren ikke mente at kunne give Tinget nærmere Oplysninger, men henviste til at ville give Oplysninger i det udenrigspolitiske Udvalg, samt angaaende de toldpolitiske Forhandlinger med Tyskland, hvor Ministerens Udtalelse maatte opfattes saaledes, at Ministeriet faktisk overfor Tyskland har afvist enhver Tanke om at nedsætte danske Toldsatser mod til Gengæld at faa en mere tilfredsstillende Ordning for den danske Eksport. Jeg skal ikke her insistere paa yderligere offentlige Udtalelser i Øjeblikket vedrørende disse Spørgsmaal, men jeg ønsker at fastslaa to Ting: For det første, at Resultaterne af de veterinære Forhandlinger, der førtes om Transitten gennem Tyskland, endte med et for Danmark yderst slet Resultat, og for det andet, at Danmark toldpolitisk set er stillet saaledes, at vi har visse Toldsatser af en saadan Højde, at de uden Skade for nogen berettiget Interesse kunde nedsættes — selvfølgelig maatte Nedsættelsen dog gælde overfor alle Lande —, dersom Danmark derved til Gengæld kunde opnaa gunstigere Behandling med Hensyn til sin Udførsel. Det danske Landbrugs Interesser i dette Spørgsmaal er saa store, at det er af den største Betydning, at Rigsdagen stadig kan være klar over disse Spørgsmaals Udvikling, og de burde derfor kunne drøftes i Folketinget. Da jeg erkender, at der kan være Vanskeligheder forbundet med at drøfte alle Sider af disse Spørgsmaal for fuld Offentlighed, skal jeg imidlertid paa det radikale Venstres Vegne spørge den højtærede Regering, om den i en nær Fremtid vil være villig til under en eller anden Form — eventuelt i et lukket Møde i Folketinget eller den samlede Rigsdag — at give alle nærmere foreliggende Oplysninger om disse Forhandlingers Forløb til Tingets eller Rigsdagens Medlemmer.

Den højtærede Forsvarsminister udtalte i Anledning af min Tale, at min Forbavelse over, at han paa sit Budget i Aar havde maattet opføre forøgede Militærudgifter, ikke kunde være helt ægte, og han føjede

til, at det vilde være redeligst, om jeg erkendte, at han var nødt til at opføre 2 Mill. Kr. mere end sidste Aar til Hærens Bygninger og til Forøgelse af Hærens Beholdninger i Henhold til den gældende Lov. Jeg tror, den højtærede Minister skulde aflægge den forargede Tone, som han anvender, hver Gang et Medlem her i Tinget har den Opfattelse, at der ogsaa kan spares paa Militærvæsenet. Den højtærede Minister ved jo godt, at det, jeg kritiserede, ikke var det, at han opførte Beløb paa Finansloven, som er fastsat i Hærloven, Jeg kritiserede, at Ministeriet ikke her ligesom paa andre Budgetter foreslaar de Ændringer i Loven, der er nødvendige for Gennemførelse af Besparelser, og at man netop paa dette Omraade opretholder den endnu ikke benyttede Bevilling paa 20 Mill. Kr. til Nybygninger og Anskaffelse af Krigsmateriel, skønt disse 20 Mill. Kr. nu repræsenterer en langt, langt større Værdi end den Gang, de blev bevilgede, at man altsaa her positivt nægter at respektere den Parikrone, som man i øvrigt taler om. Og jeg føjer til, at den højtærede Minister selv burde være saa redelig at erkende, at han i Stedet for at respektere Parikronen paa de militære Omraader paa Finansloven har foreslaaet Beløb bevilget paa Flaadens Nybygningskonto, der endogsaa gaar langt ud over Forudsætningerne for Loven af 1922.

Den højtærede Indenrigsminister bebrejdede mig de Udtalelser, jeg havde fremsat om Arbejdsløshedsfondens Formue i Relation til Kommunernes nuværende Stilling. Da hele dette Forhold har stor Betydning med Hensyn til Muligheden for at lette Kommunernes Byrder, vil jeg gerne sige et Par Ord derom. Det første, den højtærede Minister kritiserer, er, at jeg har angivet Fondens Formue til 10 Mill. Kr., medens han siger, Fonden kun indeholder 8 Mill. Kr. Jeg skal dertil sige, at de to sidste Statusopgørelser, nemlig for 30. Marts 1927 og for 30. Juni 1927, udviser en Formue paa henholdsvis 10 Mill. Kr. og 9½ Mill. Kr. Nu siger den højtærede Minister, at han kan oplyse, at der i Løbet af indeværende Finansaar, 1927—28, vil ske en Nedgang i Fondens Beholdninger paa 2½ Mill. Kr., — Udgifterne vil være saa meget større end Indtægterne —, og den højtærede Minister drager heraf den Slutning, at disse 2½ Mill. Kr. maa drages fra de 10 Mill. Kr., som Fonden udgjorde ved Begyndelsen af Finansaaret, saaledes at Fonden herefter ved Udgangen af indeværende Finansaar kun vil udgøre 7½ Mill. Kr. Den højtærede Minister begaar her en Fejl, den nemlig, at han